

Den militære situasjon er fortsatt meget gunstig både på østfronten og i Nord-Afrika. Russerne fortsetter å øve ett sterkt press mot tyskerne over hele fronten i øst og har også nådd endel meget betydelige resultater i den siste uken. Særlig viktig er framstøtet mot Ilmensjøen syd for Leningrad, framstøtet rett vest og sydvest for Moskva og de store aksjoner som er satt igang på Krim. Russernes landsetning av store troppestyrker på Kertschhalvøya og erobringen av halvøya helt fram til vestenfor Feodosia var en glimrende bedrift. De siste meldinger går nå ut på at russerne også har landsatt tropper på den andre siden av Krim - nemlig på vestkysten nord for Sebastopol. Hensikten med denne aksjon er å komme i ryggen på de tyske tropper som beleirer festningen og flåtehavnen Sebastopol, og som tross en veldig innsats av tropper og materiell ikke har vært i stand til å bryte det heltemodige russiske forsvar av festningen. Hvilken betydning den siste russiske aksjon kan få er det ennå for tidlig å si nå om, men det sannsynlige er at tyskerne må rømme hele Krimhalvøya.

Det er etterhvert blitt helt klart at den tyske høvelledelse nå systematisk forbereder den tyske offentlighet på militære nederlag i Russland. Søndag 4. januar hadde en rekke store tyske aviser noen bemerkelsesverdige skildringer av de vanskeligheter som de tyske tropper kjemper med i Russland. Disse artikler er tydelig inspirert fra høyeste hold og skal forklare hvorfor det er blitt nødvendig for tyskerne å trekke seg tilbake slik som de nå gjør. Det er snøstormen og kulden som er verst, skriver disse avisene. Snøen pisker som tusenvis av synaler mot den som marsjerer og hvis en ikke passer på kan en lett få forfrysninger i nase og føtter. Strabassene er vokset gigantisk. Ingen kamp fordrer større overmenneskelige anstrengelser enn den i ørkenens hete (Libya) eller i østens is og storm. I en slik skildring i Berliner Lokalanzeiger peker forfatteren på at de tyske soldater tiltross for den forferdelige kulde ikke har noe oppholdsrum å kripe inn i, men at de må ta tiltakke med "ett hvert hull med ett noenlunde fast tak over hodet. Her kniper vi oss sammen som sardiner på halmen. Men halmen varmer ikke stort i disse hullene som ville være smigret hvis de kunne betegnes som staller. Ved gulvet hersker det en isende kulde, men desuten er det tusenvis av lus, veggedyr og lopper".

Det bekrefter seg nå at tyskerne ikke har regnet med noen vinterkrig i Russland. De trodde på lynkrigen og innrettet seg dertil. Følgen er at de tyske soldater nå ikke har oppholdsrum tross 40 graders kulde og at de mangler vinterutstyr i den grad at det i hui og håst må foretas innsamlinger over hele tyskland. En slik feilregning kan få forferdelige følger. En synes allerede å kunne trekke noen sammenligninger med Napoleons tilbaketog i 1812.

I Libya er Bardia tatt av engelskmennene etter ett konsentrert angrep av sjøfly- og landstridskrefter. Om Sollum og Halfayapasset kjempes det ennå, men det er bare ett tidsspørsmål når aksemaktens styrker her må overgi seg, da de er uten mulighet for å få tilførsler. I vest er engelskmennenes framrykkning foreløpig stanset opp ved Agedabia, men det er bare for å utbygge de nye tilførselslinjer og skaffe tilstrekkelig materiell fram til nye framstøt. Kampene i Libya kan ennå bli hårde og langvarige, men hvis det ikke mot formodning skulle lykkes aksemaktene å føre over store forsterkninger er utgangen av kampen sikker. En må dog regne med den mulighet at aksjemaktene når situasjonen blir kritisk i italiensk Tripolitania går over grensen til de franske kolonier Tunis og Alger og at de muligens også kan få forsterkninger ført fram her.

Krigen i Stillehavet har ikke ført med seg noen overraskelser i den siste uken. Etter det forsprang som japanerne fikk ved krigens utbrudd

og særlig ved at de fikk overmakten tilsjøs da de britiske slagskip Prince of Wales og Repulse ble senket, måtte en regne med at det ikke vilde være mulig for engelskmennene og amerikanerne og hindre japanerne i å besette de mest utsatte punkter. Det vil desverre ta noen tid før styrkeforholdet kan endres i allierte makters favør og i denne tiden vil japanerne ha ytterligere framgang. Men etterhvert som engelskmennene og amerikanerne kan få forsterkninger fram til sitt flyvåpen og sin flåte i Stillehavet og dermed muligheter for å få fram nye troppestyrker til de utsatte steder, vil situasjonen endre seg. Etter alt å dømme vil de allierte makter sette alt inn på å holde Singapore og å danne en sammenhengende forsvarskjede fra Malakka over Sumatra, Java Borneo til Australia.

Engelskmennenes strandhug på norskekysten har gjort våre hjemlige nazister både nervøse og rasende. Det er særlig den ting at engelskmennene har tatt med seg noen av de stedlige nazistene som har forbitret "herr" Quislings stab. Fritt Folk krever i en lederartikkel tirsdag den 6 januar at det skal tas represalier mot framtrepende jøssinger hver gang ett slikt strandhug forekommer. Bare på den måten kan de vergeløse NS.-folk langs kysten beskyttes, skriver bladet. Bladet må innrømme at tyskerne ikke er istand til å beskytte hver eneste bebod flekk langs kysten og derfor må de nazistene som er stasjonert på disse utpostene verges ved represalier mot jøssingene i Oslo. Bladet slutter sin gemene artikkel med følgende:

"Hittil har eksempelvis Oslo ikke vært noen faresone for sakesløse jøssinger. De som ikke foretokk seg noe direkte ulovlig, som "bare" godtet seg mer eller mindre åpenlyst når sakesløse "quislinger" blev ført til England, de har hittil levet i fred og ingen fare i Oslo, uten frykt for å bli deportert f.eks. til arbeidstjeneste bak fronten i Sovjet-Samveldet. I motsetning til våre kampfeller har de hittil vært beskyttet av mildhet, langmodighet og andre kristelige dyder.

Det bør gjøres slutt på dette misforhold. Oslo og andre steder må bli faresoner i samme grad, nøyaktig samme grad, som kystsmåstedene er det for "quislinger". Det må sørges for at jøssingene - hvor i landet de enn befinner seg - sitrer i nervene hver gang de hører om de såkalte strandhugg. Engelske forbrytelser må angå dem selv, gripe brutalt inn i deres privatliv i samme grad som de griper inn i landsmenns der nord.

Represaliene bør ikke få karakteren av hevnaakt for allerede begåtte forbrytelser, de må være av forebyggende art beskyttelsesforholdsregler - eksempelvis ved at der utarbeides lister over jøssinger som står for tur, så snart engelske og eks-norske pirater begår sin neste niddingsdåd.

Disse navnelister bør ropes over havet gjennom kringkastingen, slik at Nygårdsvoldsregjeringen vet presis hvilke av sine kampfeller den bringer i ulykker hvis noen "quislinger" atter føres bort. Enhver av deres aksjoner mot hjemlandet bør få brodd mot deres egne."

Fra Sverige meldes at der inntil jul var passert 32000 tyskere med forfrysninger fra Finnland, 12000 ble sendt videre over Norge, 20000 direkte til Tyskland.

Før jul fikk en rekke arbeidsfolk omkring Oslo skriftlig melding om at førerens julegave kunne avhentes på bestemt sted. Da den så ikke ble avhentet kom der i rekommandert brev fra 50.-- til 200.-- kroner alt etter familiens barneantall til de forskjellige hjem. Brevene ble selvfølgelig returnert, så NS. fikk ingen nye tilhengere på denne måten.

Det meldes fra Kirkenes at en kontingent norske arbeidere er blitt tvangssendt derfra til Petsamodistriktet i Finnland. Alle protester mot tvangssendingen har vært nyttesløse.

Det meldes også om mat og material mangel ved de tyske anleggene. Situasjonen forverres stadig. Fra Osa i Hardanger er det kommet underretning om at arbeidet er innstillet flere dager i uka på grunn av mangelen på mat. Det samme er også tilfelle ved Herdla ved Bergen. Der skorter det særlig på bensin og olje.

Prispolitiet har det travelt, men det er lite sannsynlig at det får tid til å ta seg av herr proff. Hermann Harris Galmann Aall, som nylig solgte sin bil til arbeidstjenesten. Takstnevnden takserte bilen til verdi 6000.-- kroner, men arbeidstjenestens overledelse tokk ikke hensyn til dette, og betalte bilen med kr. 9000.-- for det var professoren vært om ikke bilen var det.

Quißlings gamle motstander og medarbeider (stryk det som for tiden ikke passer) - herr Walter Fürst, var en stund ansatt i Arbeidstjenestepartementet som konsulent i reklame og propaganda. Han kunne ikke brukes og ble fort skjaltet ut. Så kom den norske Legion, og Walter Fürst meldte seg med engang. Selv mente han å passe godt for stillingen som kompanisjef for propagandakompaniet, for da - hadde han forholdsvis stor sjangse til å komme levende hjem igjen. Han fikk tittel av kaptein, tross han kun har 48 dagers rekruttskole som menig soldat. Som den første av Legionen kom han i nærheten av fronten, men er nå sendt hjem igjen av tyskerne som uduelig, selv til å reise i bil bak fronten. Reisebrevene fra det Asovske hav er skrevet på Nordstrand. Han har i lang tid tryglet om å bli medlem av NS, igjen og har fått en underordnet stilling i Kulturdepartementet. Om en tid vil han tryggle om å bli strøket, men da er det helt unødvendig.

Helan går. For noen dager siden var overlege Christensen ved Aker komm. sykehus og sjeffskoleinspektør major i den norske Legion Jørgen Bakke ute å alkoholisererte seg. Etter å ha turet vel og lenge, meldte trettheten seg, hvorfor en bil ble rekvirert og majoren tilbød seg å kjøre forrederkollegaen hjem. Christensen ble kjørt til Dianen gård og Bakke ba så sjafføren kjøre til Sinsenveien 6, til sin Oslo-elskerinde frk. Størsteen. Sjafføren var lite kjent og viste ikke hvor Sinsenveien 6 lå, og meddelte dette til majoren. Da viste majorens krigerske egenskaper seg. Han trakk revolver og forlangte at sjafføren skulle kjøre til Sinsenveien 6, han skulle finne fram. Sjafføren kjørte så til Grefsen Politistasjon, hoppet ut og meldte fra at han hadde en beruset tysker i vognen som hadde truet ham med revolver. Majoren ble kommandert ut, Schnellkommando ble rekvirert. (Bakke ynder å opptre som tysker, og bruker det tyske språk i tide og utide.) Overlege Christensen ble nokk en del overrasket da han midt på natten fikk telefonoppringning og en tysk stemme forlangte å få vite hvem han hadde vært sammen med om aftenen. Dagen derpå var en vanskelig dag for Askvig og Judas Lie, som hadde til oppgave å stoppe videre forfølgelse mot herr Bakke. Bakke stakkar er jo temmelig redusert etter denne store innsats for det "nye Norge".

Litt å smile av. I Sarpsborg er det en skomaker som fungerer som kulturbarer for Nasjonal Samling. Dette medfører at han allidri får tid til å passe sin forretning. En dag han vendte tilbake og skulle lese seg inn i skobutikken fant han en seddel på døra med følgende tekst:
"SKOMAKER, BLI VED DIN LÆST! HÅL OG SÅL!"

Oversikt. En oversikt over partenes krigsutstyr kan ikke bli nøyaktig. Når det gjelder landstridskrefter er det i første rekke den tyske og den russiske som har interesse. Tyskerne kan antagelig stille på bona

en har på 9 - 10 millioner mann, men derav er bare snaut halvparten førsteklases tropper, og i øyeblikket er mellom $2\frac{1}{2}$ - 3 millioner bundet i de okkuperte land, i Tyskland selv og i Nord-Afrika, mens sannsynligvis henved 2 millioner må holles i de erobrede områder i Russland. Tyskland kan derfor neppe sende mere enn 4 - 5 millioner mann til østfronten, mens russerne har adskillig større styrker som ennå ikke har vært i kamp. Når det gjelder materiell må en regne med at Tyskland enda er noe overlegen. På de britiske øer står en regulær armee på 2 millioner mann, og ett like stort hjemmevern, panserstyrkere er sikkert enda adskillig svakere enn de tyske. Desuten teller den britiske armee i det nære østen tre kvart millioner mann, og den indiske armee over 1 million. Japan har mellom 2 og 3 millioner utdannede tropper, men derav må $1\frac{1}{2}$ million holles i Kina og Manchukuo. Den russiske armee i det fjerne østen teller i million mann med førsteklases utstyr. U.S.A. har henved 2 millioner mann under våpen, men dette tallet vil være fordoblet om ett år. Den italienske armee er det overflødig å regne med. Når det gjelder flyvåpenet er de allierte allerede overlegne. En kan regne med at Sov-jet-Samveldet alene har like mange fly som Tyskland, det samme har England. U+S+A's flyvåpen er 5 ganger så stort som Japans. Tyskland produserer nå knappe 2000 fly i måneden, de allierte tilsammen 7000. Japan og Italia har regn liten flyproduksjon.

Bortset fra ubåtene, som imidlertid er en meget viktig faktor i krigen, men hvor antallet er uberegnelig, behøver enn ikke lenger å regne med den tyske og den italienske krigsflåten. I Atlanterhavet og i Middelhavet har de allierte det fulle herredømme. I Stillehavet kan England og U.S.A. samle en flåte som er dobbelt så stor som den Japanske, og den russiske ubåtflåten ved Vladivostok er alene adskillig større enn den Japanske. England har ialt mistet fire slagskip, men har 14 igjen og 5 under bygning, det har mistet 3 hangarskip, men har 8 igjen. U.S.A. har mistet 1 slagskip, men har 18 igjen og 15 under bygning, det har 10 hangarskip. Japan har 9 slagskip igjen og 9 hangarskip, men de amerikanske hangarskipene kan ta dobbelt så mange fly.

De allierte har herredømmet over det meste av verdens råstoffer, 65% av all jernmalm, 70% av all kull, 98% av all olje, 96% av alt kobber. Bare når det gjelder bauksitt til aluminiumsproduksjonen har aksemaktene overtaket. Derimot er underlegenheten så stor når det gjelder industrialiseringen, en kan regne med at 60% av jordens industriarbeidere arbeider for de allierte og 40 % for aksemaktene. Men angriperstatenes industri er av forskjellige grunner uttatt for større påkjenning, og en vis desorganisering begynner å gjøre seg gjellende. 80% av verdens automobilproduksjon er på de alliertes hender. Av verdens handelsflåte står 40 - 50 millioner tonn til disposisjon for de allierte, 4 millioner for Japan og 5 - 6 millioner for Tyskland og Italia.

Alle må merke seg general Fleischers ordre i hans nyttårs tale.
Enhver her hjemme må holde seg i best mulig legemlig form og lære alle veie, vassdrag i det hele terrenget i sin bygd og nabobygdene, således at ethvert kart, ethvert notat er overflødig. Likeledes må enhver kjenne til alle gårder, bedrifter, telefoner, telegraf og i det hele alle samferdsmidler og enhver må være taus, a b s o l u t t a u s inntil øyeblikket kommer.